Ч. 106 (14.355). Львів, четвер 14. травня 1936. Ростова орґанізація оплачена готівкою. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 504-060. 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло" Львів. — Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41. „ Друкарні: 229-26. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Земельний Банк Гіпотечний у Львові девізовим банком.

Заходами Дирекції Банку й Української Парляментарної Репрезентації надало Міністерство Скарбу у Варшаві рескриптом з дня 9. ц. м. Земельному Банкові Гіпотечному у Львові *повні девізові управнення* згідно з новими девізовими приписами.

Звертаємо увагу, що в оправах купна і продажі чужих валют, заграничних чеків, переказів та всяких фінансових трансакцій із закордоном слід звертатися до цього одинокого девізового українського банку. Закордонні українські часописи повинні поінформувати про це своїх читачів.

Ліга Націй займется абисинською справою за місяць.

ЛІГА НАЦІЙ ЗАЙМЕТЬСЯ АБІСИНСЬКОЮ СПРАВОЮ ЗА МІСЯЦЬ.

ЖЕНЕВА, 13. 5. ПАТ. На публичному засіданні Ради Ліги Націй предсідник мін. Іден відчитав проект резолюції, устійнений по виміні поглядів між членами Ради Союзу. Вона звучить: „Рада Ліги, покликана розглянути італ.-абисинський спір, пригадує, що почавши від 3. жовтня 1935. р. Ліга приняла рішення в цій справі. Рада уважає, що необхідний деякий час, щоб дозволити членам Ради розглянути положення, витворене внаслідок поважних кроків, доконаних італ. урядом. Тому Рада рішає **відложити 15. червня наради в цій справі. Тимчасом не треба зміняти заряджень, виданих спільно членами Ліги"**.

По відчитанню резолюції забрав голос делеґат Абисинії Вольде Маріям, який заявив, що уряд Абисинії рішений боронити незалежности, тому він просить Раду осудити італ. напад та використатися вповні 16. статтею пакту Ліги. Арґентинський делегат заявив, що з огляду на труднє положення, годиться на резолюцію, але уряд Арґентини застерігається щодо відложення дискусії. Представник Чіле не застерігався проти відложення справи на пізніше, але бажає, щоб скасувати санкції, бо італ.-абисинська війна закінчена. Скасування санкцій може причинитися до успішної й скорішої перемоги екон. кризи. Тому, що резолюція висловлюється за вдержанням санкцій, здержується від голосування над нею.

По промові представника Еквадору мін. Іден стверджує, що Рада Ліги приняла проект резолюції з застереженнями, що їх зголосили. Резолюція, принята Радою, має чисто процедуральний і провізоричний характер. У червні Рада мериторично розгляне справу й тимсамим і питання санкцій.

Виїзд італ. делеґації з Женеви не треба вважати знаком, що Італія покидає Лігу Націй, а тільки тактичним кроком італ. уряду.

НЕ ВИСТУПЛЕННЯ, ЛИШЕ ПРОТЕСТ.

ЛЬОНДОН, 13. 5. Райтер. Неурядові політ. круги стверджують, що **виїзд бар. Альойзія з Женеви не значить, щоб Італія виступила з Ліги Націй. є він лише осторогою, щоб Ліга покинула протиіталійську політику.**

НЕГУС ВДОВОЛЕНИЙ.

ЄРУСАЛИМ, 13. 5. ПАТ. Негус заявив дописувачеві агенції Аваса: „З приємністю стверджуємо, що Рада Ліги Націй не признала барона Альойзія делеґатом Абисинії. Члени Ради, як треба було цього надіятися, не згодилися признати „де юре" іншої влади Абисинії поза її правним урядом. Інакше — булаб це апробата для нарушення зобовязань. Ми виїхали, щоб припинити масакру та нищення публичного добра".

Англія дальше визнає Абісинію.

ЛЬОНДОН, 13. 5. Райтер. **У відповідь на запит в палаті громад прем. Болдуін заявив, що бріт. уряд дальше уважає абісинського посла в Льондоні уповноваженим представником держави.**

ЛЬОНДОН, 13. 5. Райтер. Як стверджує заява прем. Болдуіна в палаті громад, інструкції для бріт. посла в Адіс Абебі наказують йому заняти до італ. командування таке становище, яке передбачує міжнародне право до армії, що окупує територію ворога.

Безпощадна боротьба проти комунізму в Південній Америці.

АСУНСІОН, 13. 5. ПАТ. Арештованих комуністичних провідників депортували до Арґентини. Начальний вожд параґвайських військ заповів у відозві безпощадну боротьбу проти комунізму.

БУЕНОС АЙРЕС, 13. 5. ПАТ. В провінції Чако арештували двох визначних провідників комуністичної організації, що вела аґітацію між хліборобами. Рівночасно арештували та віддали судові багато інших комун. аґітаторів.

Новий еспанський уряд.

МАДРИД, 13. 5. ПАТ. Провідник республ. лівиці Мартінез Барріо не приняв місії створення нового уряду; подібно поступив поміркований соціаліст Пріето. Щойно Сезарез Кірога приняв становище прем'єра та сформував новий кабінет.

МАДРИД, 13. 5. ПАТ. Новий еспанський уряд, який сформувався після того, як дотеперішнього прем'єра Азану вибрали президентом, має подібну політ. фізіономію, як і дотеперішній, себто людового фронту; крім того входить до нього ще один представник катальонської лівиці. Беручи під увагу, як трудно було урядові сформуватися, слід припускати, що його існування буде мало тривке. Під кінець червня положення може сильно ускладнитися, бо тоді соціялістичний конгрес предложить урядові низку домагань.

СПАЛИЛИ ДВІ ЦЕРКВИ.

МАДРИД, 13. 5. ПАТ. В околиці Валенсії хтось зранив одного лівого діяча. Це вистарчило, щоб лівиця зорганізувала бурхливу демонстрацію і спалила домівку монархістичної організації та дві церкви.

Долю здобудеш
Нарід збогатиш
Інтерес зробиш
Старість забезпечиш
Талан придбаєш
Европу зїдеш
Радости життя зазнаєш
складаючи свої ощадности в
Кооперативному Банку „ДНІСТЕР"
у ЛЬВОВІ, вул. РУСЬКА ч. 20,

Д-р Маркіян Дзерович
виїхав
як щорічно до
ПАВНИЦІ
„Швайцарка Горішня".

Сокальський — чи риський кордон?

Львів, 13. травня 1936.

Львівський „Дзенник Польскі" з 12. травня ц. р. надрукував постанову Ради Міністрів, що звучить дослівно так: В імя найвищого добра Річипосполитої та згідно з далекосяжною думкою марш. Пілсудського Рада Міністрів постановила скріпити чинну політику щодо культурного й господарського розвитку східних земель.

Невідомо, який зміст увіллють у цю постанову при її виконанні. Хто слідкував за пресовою дискусією в справі т. зв. нормалізації польсько-українських взаємин, той пригадає собі, що вся польська преса однодушно підчеркувала необхідність не тільки зберегти, але і змінити польський стан посідання на г. зв. мішаних територіях. Зате скріплення українського стану посідання на цих землях польські політичні чинники в більшості досі завжди вважали за небезпечне для держави. Тому правдоподібно постанова Ради Міністрів причиниться до культурного та господарського піднесення головно польського елементу на східних землях. Маємо вже першу ластівку цього. Орган волинського воєвідства „Волинь" пише, що в найближчому шкільному році створять 62 нові учительські етати в школах Волині для дітей польських кольоністів, так що всі їх діти у 100 відсотках будуть учитися в чисто польській школі, і то високо зорганізованій.

Правда, в конституції маємо урочисту формулу, що держава є спільним добром усіх громадян. Але з тієї формули, досить оригінальної, покищо дуже радо витягають висновки лише про рівність громадян в обовязках і тягарах на річ держави. Зате в практиці нашого життя не видно правдивої рівности в громадянських правах і користях від держави. Всупереч енунціяціям польських міродайних чинників, що історичний досвід виказав повну недоцільність денаціоналізаційної політики, pro domo sua начеб робиться виняток із цього правила. Особливо це бачимо у політиці супроти наших окраїнних земель — Холмщини, Полісся та Волині.

На Холмщині й на Поліссі напр. діти української народности мусять учитися лише в чисто польській, навіть не утраквістичній, школі. Також і релігію православні священики примушені викладати тим дітям лише по польськи. Передплачувати часописи в україн. мові поліщукам фактично забороняють. Редакція „Діла" недавно дістала листи з Полісся, в яких дописувачі скаржаться, що до них зправила не доходять українські часописи („Діло", „Свобода",

„Неділя", „Жіноча Доля" і т. д.). Коли дехто з них зі своїми претенсіями звернувся на пошту, там їм вияснили що пресу забирає адміністрація. Після того цих смільчаків завізвали на поліційну станицю і там коротко їм заявили, що „на Поліссі України не було, нема і не буде" (безсмертний Валуєв!). [illegible] „Діло" недавно помістило інший допис із Полісся, як то один наш селянин змушений був відректись назви „українець", бо на Поліссі можна називати себе лише „тутешнім". Ще в одному дописі була мова про те, що один православний священник мусів покинути терен поліського воєвідства за те лише, що в приватних розмовах говорив зі селянами по українськи.

Мало що краще й на Волині. Як відомо, там не можуть істнувати ніякі культурні чи господарські чисто українські установи, лише мішані, польсько-українські. Тому на Волині вже віддавна розвязали всі українські „Просвіти", що дуже добре розвивались. Розвязали там навіть Церковний Комітет, що його створив був Луцький Церковний Зїзд у 1927 р., якого завданням була боротьба за розмосковлення Православної Церкви. Довше істнували на Волині лиш українські кооперативи, але новий кооперативний закон і їх відірвав від організаційного та фактичного звязку з РСУК у Львові та підпорядкував польському Ревізійному Союзові у Варшаві. Цей примусовий утраквізм у громадянських, добровільних самоорганізаціях ні трохи не перешкаджає, щоб на Волині істнували чисто польські національні організації і товариства. Вже нічого й говорити про те, що на Волині інституції державно-публичного характеру всі чисто польські. В народньому шкільництві бачимо ще й таке цікаве явище, що навіть утраквістичні школи ступнево перемінюють на чисто польські. А чейже волинські села чисто українські, просто без ніякої домішки польського елементу. Бо поляки на Волині живуть у містах, або творять окремі скупчені кольонії, що повстали вже внаслідок післявоєнної кольонізації. Нема що згадувати про те, що ніодна польська дитина не вчиться там навіть в утраквістичній школі, лише має запевнену для себе науку в чисто польській мові. А вже очевидно ніодна польська дитина не є поза школою, хоч у цьому ж часі щонайменше половина української дітвори, як стверджують самі польські часописи, до школи ходити не може.

Друга риса волинського режіму — це те, що ніяке загально-українське статутове товариство з централею у Львові (поза „Сільським Господарем" — то й він лише в одному луцькому повіті!) не може вести своїх агенд на Волині. Іншими словами: між Галичиною і Волиню істнує далі, як і за Австрії, т. зв. сокальський кордон. Дарма, що цей правно-політичний дивоглял суперечний не тільки з конституцією, але й із окремими законами. Тому напр. хоч не істнує ніяка формально-законна перешкода для того, щоб Товариство „Рідна Школа" поширило свою діяльність на Волинь, то фактично це неможливе. Те саме є з „Лугом", „Соколом-Батьком", „Відродженням" і т. д. Проби заснувати на Волині філії Товариства „Відродження" не повелись, бо ця організація „загрожувала публичному спокоєві і безпеці". Недавно не міг повстати на Волині навіть відділ львівського Союзу Українських Купців, і то в самому Луцьку, де ще найбільша свобода в порівнанні з іншими містами й повітами Волині.

Що ще дивніше, волинський режім з його засадою регіональної спільноти та з ідеєю сокальського кордону ще скріпився від часу проби т. зв. нормалізації польсько-українських взаємин, хоч повинноб бути навпаки. Бож в основу тієї нормалізації мало лягти признання українського народу, як повновартного й одноцілого національного організму, в державі. Не захитало істнуванням волинського експерименту, як його називають у Варшаві, і ствердження самими поляками того безспірного факту, що цей експеримент досі дав лиш яскраво негативні висліди головно у формі постійного зросту комунізму, а частинно й у збільшенні всякого роду бешкетів.

Постанова Ради Міністрів, хоч дуже урочиста по своїй формі, але занадто загальна. Ця постанова тільки тоді моглаб бути корисна для українців, колиб вона викликала зміну дотеперішньої політики. Доки істнуватиме теперішній політичний курс на Поліссі та волинський експеримент з його регіональним утраквізмом, доти про ніяке культурне й господарське піднесення східніх земель не може бути мови. Польська політика супроти українців має до вибору між двома кордонами: сокальським і риським. Якщо має істнувати далі сокальський кордон, то треба бути приготованим на те, що само собою начеб буде падати риський кордон. Колиж мав би міцно стояти риський кордон, то мусить упасти сокальський. Бо з комунізмом може боротись успішно тільки український вільний національний організм.

НАШЕ СЕЛО ЗБЛИЗЬКА.

VII. Якими засобами можна піднести його життєву стопу.

На закінчення цілого циклю статтей під наг. „Наше село зблизька" хочу вказати на засоби, які, гадаю, можуть урятувати наше село з нужди та піднести його культурний і господарський рівень. Вправді у кожній статті, насвітлюючи поодинокі сумні явища з життя нашого села, я водночас старався подати способи, якими можна булоб усунути ті чи інші недомагання, але для ясно зрозумілих тенденцій моїх статтей буде краще зібрати ці всі заміти в одну кінцеву статтю.

Є дуже багато способів чи засобів, загально відомих, якими можна двигнути наше село до кращого, більше культурного життя, усунути господарську крізу, або хоч її злагіднити та взагалі надробити те все, чого нам бракує, щоб стати в цілій своїй масі повновартісним народом. Я подам найважніші, які повинні стояти кожному, кому дорога наша майбутність, перед очима.

Тому, що українська нація складається у 80°/₀ з селян, треба подбати, *щоб кожний селянин і селянка стали членами наших культурно освітніх, сільсько-господарських і кооперативних організацій*, де є змога спільними силами себе неодного доброго навчити, собі помагати та привчуватись самостійно правити собою. Тут селянин виховається на здисциплінованого члена нації, який буде вміти слухати свого проводу та в потребі буде знати, як приказувати іншим.

Ми мусимо зачати від матеріяльних засобів. *Селянина треба навчити раціональної господарки*, щоб він продукував у своїм господарстві лише ті артикули, на які є запевнений збут, коротко, щоб господарка стала оплатна. Бо сьогодні селянин працює у величезній переваї тільки на те, щоб заплатити податок і мати кусень сухого чорного хліба, а про кусок мяса чи якусь розривку нема вже й мови.

Всі продукти сільського господарства, як яйця, молоко, збіже всяке, овочі, ярину, мід і т. д. *збувати тільки за посередництвом наших кооператив, або наших приватних купців чи фабрик*, вимагаючи добрих цін, бо лише в той спосіб під-

---

о. О. ПРИСТАЙ. 22

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Спершу я дивувався тим землякам, що заробивши кілька соток або тисячок долярів, виїжджали до рідного краю, але по якімось часі, знову верталися до Америки. Чому? Вони відповідали, що до Америки їх щось тягне з такою силою, що йому годі опертися. Хто звик до американського добробуту, не міг обійтись без нього.

Один лемко, мій парохіянин у Карнеґі, покинув тяжку працю у фабриці, спакував свої речі й враз з жінкою та пятьма дітьми виїхав до старого краю. Там застав повоєнну біду. Її відчували особливо діти й жінка. В Америці мали вони завжди біленький хліб з питльованої муки, мясо, тісточка, кекси, морозиво й інші ласощі. А на Лемківщині тяжко було тоді дістати чорного разового хліба! Про морозиво не було й мови, тільки мороз бушував їм по кишках. Діти стали в плач: „Навіщо, татуньо, ви привезли нас до цього пекла? Та в нас, в Америці, наш пес мав стільки їжі, що й мяса не хотів, а ми тут згинемо з голоду!" Жінка почала руки ламати, докіль не вблагала мужа, щоб забрав їх з рідної нужди до Америки. Лемко бачив, що нема іншого виходу, і хоч витратив усі гроші, вернувся по році змарнілий і збідований до Америки. Свій поворот завдячував сумлінному, українському корабельному агентові, що порадив йому при відїзді до Галичини взяти собі урядовий документ на поворот до Сполучених Держав.

•

Америка давала тим нашим людям, що дісталися до неї, знамениту нагоду поліпшити власне життя-буття і забезпечити добробут власних дітей. Кожний розумний чоловік, вирвавшись з кігтів нужди й опинившись у країні правдивого господарського гаразду, напевно не хотів би вертатися до старої біди, голоду й ріжних недостатків. А проте багато було в нас нерозсудливих емігрантів, що під настроєм рішались покинути Америку й без пляну вертались навмання до повоєнної Галичини, де не заставали того, чого сподівалися. Тому вже в короткім часі булиб найрадше знову поїхали до Америки, але більшість мала заперту дорогу, не подбавши за відповідні документи на поворот.

На жаль, небагато було в нас таких тверезих, працьовитих і підприємчивих одиниць, як Капітула, Шквір, Поступак, Баволяк та тузини інших у Мек Аду, Шамокіні, Шенандо, Скрентоні, Ансонії, Пертамбої, Пітсбургу, Карнеґі і т. д., що зуміли використати широкі можливости американського життя і доробились гарних маєтків, забезпечивши долю для своїх нащадків. Легкодушність, пиятика, лінивство та інші хиби знівечили багато наших людей в Америці.

Америка була, є і напевно довгі ще часи буде країною „бізнесу". Вона нагадувала велику гру на біржі. Якщо інтерес ішов добре, то було повно роботи по фабриках, по копальнях, на хліборобських фармах і в торговельних підприємствах; робітник приносив до хати двічі на місяць великі гроші. Коли фабрики мали багато замовлень зза кордону, мусіли працювати удень і вночі. Хто міг працювати понад час, то за це діставав окрему нагороду, що рівнялася 50°/₀ його плати. Американський промисл виглядав як годинник, де одно колісце своїми зубцями хапає за друге і підтримує цілий механізм у русі. Люди падали тоді під тягарем праці, але ті, що хотіли заробити. Хто лінувався до роботи, такому ніколи не було спішно.

Підчас світової війни 1914—1918. р. збільшився поспіх праці. Америку заливала повінь негайних замовлень і повінь золота. Фабрики гуділи безупинно; там працювали три зміни („шихти") на добу. Робітникам платили тоді за годину півтора, два або й навіть три доляри. Бувало мій парохіянин, звичайний робітник, приносив за дві зміни (значить за 16 годин праці) 40—50 долярів. Ось так сиракюзький парохіянин Михайло Н. заробив підчас війни 10.000 долярів і в скорому часі зробився паном на цілу губу. Був брак робітників, бо чимало пішло на війну, а замовлень і праці було чимраз більше. Тому фабриканти підганяли своїх робітників золотим батіжком долярів, сплямлених людською кровю на европейських бойовищах.

В кожному разі війна надзвичайно причинилася до піднесення і так уже високого рівня американського добробуту. Збагачувались не тільки фабриканти, доставці воєнного матеріялу й міжнародні торговці, але й звичайні робітники хутко доброблялись поважних маєтків. Та багато з них дуже легкодушно марнувало запрацьований гріш. Горілка, пиво й вино лилося цілими потоками, надкурені цигара викидали на землю, щоб „показувати зі себе пана". Готових одягів не купували, бо вони дешеві і носять їх лише грінгорни, що не розуміються на американськім спорті... Правдиві американці замовляють собі одяг до міри у кравця!

Мені було соромно за придуркувату панськість наших земляків. Однак не міг я звернути їм уваги, щоб не розтрачували грошей. В Америці було небезпечно українському священикові моралізувати своїх парохіян, бо вони страшно ображувалися. Дурнота ходить звичайно у парі з фальшивою амбіцією. Ображений парохіянин міг збунтувати цілу парохію проти священика і завести в ній диявольський танець. Багато наших людей думало, що їм тут можна пити до безтями, лаятися з усіма і працювати або відпочивати, скільки кому захочеться, бо у „фрі контрі" (вільній країні) ніхто не мав нікому „нічого до розказу". Так наївно дивились на новий світ наші непросвічені люди, що на свій спосіб розуміли свободу і не вміли використати її благодатей. (Далі буде.)

…нашу торговлю і промисл та дамо працю …нашій молоді.

…не треба забувати, що також всі …потрібні для домашнього господарства (…мають поле до попису!), як і господар… *треба купувати тільки через свої ко…, або українські приватні станиці*, оми… чужих посередників. *Гріш українського …, робітника чи інтелігента повинен іти … в українські руки*, бо кожний сотик, вида… в руки чужинцеві, буде обернений скорше чи … проти нас, проти нашого економічного розвитку.

Далі при помочі відчитів, рефератів, анкет, …вишколу мусимо впливати на якість …господарських продуктів, щоб селяни … при можливо невеликім вкладі тягнути … господарства значно більші користи, як це є. Завести треба в міру можливостей якусь од… більш промислову господарку. Упоряд… хати, подвіря, господарські будинки і т. д.

Не купувати продуктів чужого виробу, коли … можна заступити іншими, власного виробу. …замісць американського смальцю, марга… …, кавy й ін. можна уживати солонину, … сало, рижні крупи, буряковий борщ і т. д., … далеко здоровіші, поживніші і передовсім …

Перестати уладжувати ті традиційні гучні …, хрестини чи поминки з пиятикою, а гро… обернути на поправу господарства, прибрання …, справлення порядної одежі, білля, накри… тощо. Та сама справа з куренням — пуска… … гроші з димом, робимо з губи комин то… коли в хаті не маємо часто-густо навіть чим …, щоб заправити обід.

Наладнати співжиття з ріднею, сусідами. Пе… …непотрібно, часто за дурницю, тягатись по судах. Плекати і виробляти почуття особистої … й пошани. Всякі спори залагоджувати ми… дорогою за посередництвом товариських …, які напевно краще розсудять неодну спра…, як державні суди, бо краще зорієнтовані в обставинах.

Наприкінці цих своїх завваг скажу, що те *все можна осягнути розмірно дуже скоро, коли ми … навчимо нашого селянина масово читати … добрих книжок і часописів*, з яких він чер… … знання й поради для себе. *Гріш, виданий селянином на добру книжку чи часопис, вернеть… до нього вдесятеро*, але під одною умовиною, що селянин буде мати добру волю й охоту кори… тими порадами, які він там знайде. Думаю, що тої доброї волі теж не бракне нашому селянинові, бо він вже бачить, що так далі бути не може, що треба шукати якогось виходу з тої … вулиці, в якій він опинився. А вихід є тільки один: *освіта, організація і добре вихован…* Коли це буде, можемо бути спокійні за наше майбутнє.

Дехто, прочитуючи ці рядки, скаже: На що … все писати, таж у нас це все є вже наладнане, організоване, нема майже села, де не булоб ко…, чи якоїсь товариства! Так. Але кіль… то наших людей стоїть ще осторонь усякої ор…, кілько то ще жидів та ін. чужинців жи… на нашім нац. організмі?! Ще й досі жиди диктують нам ціни на збіже й інші хліборобські продукти. Чи булоб це можливе, колиб наш се… був свідомий і зорганізований у цілій … масі?

Працю по селах треба поглибити, бо повер… ніколи не дасть бажаних наслідків. Не можна говорити, що в нас уже все добре, що … село свідоме, і все те до нас не може відноси… Адже і в найкращому нашому селі є ще ду… багато недомагань та широке поле до праці. Тільки якось не видно тих працівників. Звичай… … тягар звалюємо на одну-дві особи, за… місць рівномірно розложити працю на широкий загал. І цю аномалію треба усунути.

Дехто закидував мені, що я представив на… ше село в кривому дзеркалі, в занадто чорних красках, а в дійсности воно, мовляв, так зле не є. Тим, що так думають, раджу поїхати на наші села, але не в неділю, тільки в будень, і приглянутись тому нужденому животінню нашого селянства зблизька, приглянутись його господарці, господарським будинкам, його хаті в середині, тоді щойно побачуть, в яких то „гараздах" живе наше село. Не перечу, що є вже доволі багато сіл, чи господарств у поодиноких селах, де є взірцевий лад та розумна господарка і біда не має там приступу; але це ще, на жаль, тільки дрібна частина серед нашого селянства. Про цих останніх дуже часто пишуть по часописах і говорять на віздах та зборах; це здебільша та свідоміша верства нашого селянства, яка надає напрям цілій праці на місцях.

Метою моїх статтей було звернути увагу на наше село в загальному, село, яке ми бачили досі переважно тільки здалека. І коли мені вдалось хоч трохи зацікавити відповідальні одиниці цією преважною справою, коли хоч дехто застановився над дійсним станом свого району чи свого рідного села, щоб провірити, чи так воно є, чи може краще і зробити з цього відповідні висновки, — то мета моїх статтей осягнена.

Андрій Качор.

СТРАЙК В ТАНЖЕРІ.

КАЗАБЛЯНКА, 13. 5. ПАТ. Як відгук еспанських подій вибух страйк у Танжері. Страйкарі домагаються скорочення дня праці з 10-х на 8 годин і підвишки платень. Автобусовий рух між французьким і еспанським Мароком зовсім припинений тому, що маніфестанти бють шиби та пробивають опони.

Ширіть наш часопис!

„Від СТІП до ГОЛОВИ"
ЧАРІВНА…
ПЛЕКАЙ СВОЄ ТІЛО — НЕ МЕНШЕ ЛИЦЯ
PALMOLIVE
МИЛО ПАЛЬМОЛІВ НА ОЛІЙКУ МАСЛИНОВІ

Пародія судівництва на Совітській Україні.

В органі союзу суддів і прокураторів Польщі „Глос Сондовніцтва" за травень ц. р. находимо цікаву інформативну статтю пера Р. С. п. н. „Судівництво Української Совітської Републики", з якої вибираємо найсуттєвіші і найцікавіші місця. Автор ілюструє свою статтю цікавими статистичними даними, які зачерпнув з органу совітської прокуратури „Соціялістіческая Законность" за лютий ц. р., де поміщено 10 статтей, з того ледви дві статті по українськи, решта по російськи, хоч авторами є самі судовики Києва.

ПОХОДЖЕННЯ ТА АНАЛЬФАБЕТИЗМ ПРОКУРАТОРІВ І СУДДІВ.

Ці статті — читаємо у „Глосі Сондовніцтва" — дають нам правильне поняття про працю та рівень українського совітського судівництва, головно про особовий склад судовиків: Більшість прокураторів і суддів републики, бо в 60 відсотках походять з робітничих верств; 20 відсотків з робітників колхозів; 15 відсотків з урядничих кол, решта з малоземельного селянства; з того 95 відсотків є членами комуністичної партії. Величезна більшість цих судовиків має нижчу освіту, а саме: 65 відс. прокураторів; 80 відс. суддів і лише слідчі судді мають дещо менший відсоток, бо 57. Середню освіту мало 24 відс. прокураторів, 17 відс. суддів і 34 відс. слідчих суддів. Вищу освіту, розуміється большевицьку, має 11 відс. прокураторів, 3 відс. суддів і 9 відс. слідчих суддів. Половина з тих усіх судовиків працює в судівництві щойно від 5 років. Автор большевицької статті з вдоволенням стверджує, що „партійний і соціяльний склад кадрів забезпечує проводження правильної комуністичної лінії у праці". Зате автор дещо невдоволений зі „складу" слідчих суддів, де аж 54 відс. є безпартійних. Одначе цей факт нівелюється залежністю слідчих суддів безпосередньо від прокураторів, що є з дійсности службовиками прокуратури. Треба знати, що большевицький прокуратор не лише наглядає над слідством, але кермує ним, започатковує слідство і відповідає за його хід.

ФАБРИКАЦІЯ СУДДІВ І ПРОКУРАТОРІВ.

Недостачу відповідних кваліфікацій автор вияснює тим, що „деякий час між місцевою владою панував нездоровий і шкідливий погляд — нам правників взагалі не треба". До того Совітська Україна була взагалі під тим оглядом упосліджена, бо аж до 1935 р., лише в Харкові був єдиний „вищий" інститут совітського судівництва і права, який до того найменше цікавився проблемами права. За кілька останніх літ інститут вишколив ледви кількадесять робітників і до того нижчої якости від рівня звичайних однорічних правничих курсів. Далі автор стверджує, що навіть абсольвентів з 1935 р. комісаріят юстиції не міг використати, бо більшість тих робітників була… малописьменна. Автор додає іронічні завваги під адресою управи Інституту, що хоч „партійний і соціяльний склад" тих слухачів вдоволяючий, слід подумати над ліквідацією анальфабетизму, бо не можна вибачити неуцтва правникам „пролетаріятського походження", які не можуть відріжнити „елементів" від „аліментів", а слово „ухвала" пишуть „уфала".

Справді крім згаданого інституту є ще на Совітській Україні три однорічні правничі школи у складі 1.000 студентів річно, але до тих шкіл ходять переважно судові службовики, яких суди признали маловартісним елементом.

ЗРАЗОК БОЛЬШЕВИЦЬКОГО ПРИСУДУ.

Автор наводить низку присудів таких неуків правників, між іншим у справі якогось Порядочного, якого арештували в суд. салі і засудили на 2 роки вязниці за легковаження суду за те, що назвав „коровою" громадянку, яка в салі стала йому на ногу. Цей присуд — пише автор — не лише „анальфабетичний" у правному змислі, але також під ортографічним оглядом.

НІ ОДНОГО УКРАЇНСЬКОГО ПІДРУЧНИКА.

В 1935 р. у київському університеті створили правний виділ і зорганізували четверту однорічну правничу школу. Одначе рівень нових судовиків напевно не буде високий хочби тому, що в останніх роках не видали ніодної книжки з ділянки права. Тепер мрією українських правників є виєднати згоду в московському уряді на видання в 1936 р. хочби кілька книжок з найголовніших ділянок права. Якщо взяти під увагу, що буджет Совітської України на 1936 р. передбачений у висоті 78 міліярдів карбованців — то мрія видати кілька книжок з ділянки права кидає дуже характеристичне світло.

Вистава образів мистця Репіна у Москві.

Большевицька преса повідомляє, що в Третяковській Ґалерії в Москві відкрили 8. травня ц. р. виставу образів відомого мистця Репіна. Відомий знавець малярства Ігор Грабар помістив у „Праві" довшу статтю з великими похвалами мистецької творчости Репіна, який був непримиримим ворогом большевиків і помер на еміграції. Грабар з погордою зазначує, що останні 13 років старого маляра належать до „білогвардійців", для яких „релігійний старець" творив свої образи. Большевицька влада унаслідила 50-літню мистецьку спадщину Репіна і тепер „мільйонові" маси можуть студіювати та як слід оцінити ріжноманітне та зворушливе мистецтво великого маляра-реаліста. Стаття Грабара заслуговує на увагу, як ще один обяв нової політики большевицької влади у мистецтві.

Легковажать „нову" чистку.

Центральний комітет КП(б)У оголосив догану партійним комітетам Одеського і Чернигівського району за помилки, які вони поповнили при видаванні нових партійних леґітимацій. З короткої замітки у „Праві" з 10. травня ц. р. видно, що нову чистку злегковажили районові комітети. Партія наказала перевести особисту розмову з кожним комуністом, але практика виявила, що це звичайна формальність. Тому центральний комітет заповів, що незабаром переведе нову контролю діяльности районових комітетів у згаданих районах.

Вже завтра, в пятницю 15. травня 1936 року
нова премієра Варшавського Цирулика --- сензаційна
„Вічна ондуляція“
16-ять цілком нових образів актуальної ревії. Міра Зімінська — Лена Желіховська — Софія Терне — Фр. Яроші — Т. Ольша — М. Рентген.

НЕМА БУДИНКІВ ДЛЯ СУДУ.

Мірилом легковаження Москвою потреб судівництва на Совітській Україні є відсутність будинків для судів. Лише час до часу Москва призначає деякі грошеві суми, які йдуть на ремонт будинків. Таким сензаційним винятком було уладження конкурсу в 1935 р. ім. червоного сатрапа України Постишева з нагородами для прокуратур, які найкраще працюють. Першу нагороду — прапор наркомюсту, самохід і 1800 рублів, здобула прокуратура в Черкасах, якої керманичем був Куник, звичайний робітник, ще до недавна складач, абсольвент однорічної правничої школи. Нагороду дістав Куник тому, що відремонтував судовий будинок, за 7 місяців в часі конкурсу розглянув з товаришами 500 скарг і 150 нотаток з часописів та вислухав 1500 осіб. Найкомічніший є той факт, що згаданий Куник видає орган прокуратури в Черкасах, місячник у накладі 1.200 примірників. Вислід праці Куника переводили робітники цукроварні і тому не диво, що Куник дістав нагороду.

Цю страшну дійсність автори статтей оригінально вияснюють. І так збільшений наплив скарг до прокуратури автор вияснює зростом почуття особистої гідности громадян, які дотепер реагували незначно на нарушення права і не звертали ніякої уваги. Але і тепер ті громадяни які вже звертають більшу увагу, небагато користають, бо хід їхніх скарг і вислід залишають багато до побажання. Справді речинці, в яких суд має скінчити слідство і розглянути скарги є „ударні“ (до 10 днів), але в тому часі викінчують 50 відс. слідств. Щож торкається скарг, то навіть відзначений прок. Куник в 10-денному речинці розглянув лише 70 відс. Рекорд у цій ділянці здобула прокураторка браславського району Пятіна, яка дістала спеціяльну подяку прокуратури републики.

СМІШНО НИЗЬКІ АЛІМЕНТИ.

Болячкою большевицьких судів є цивільні справи, головно справи за алїменти. І так до одного суду київського району вплинуло в 1935 р. аж 500 справ за аліменти; 200 з них розглянув суд у речинці від 5 днів до 1 місяця. Слід підкреслити, що цивільний большевицький закон доручає судові видати наказ, щоб позваний давав удержання матері і дитині аж до видання присуду, але большевицькі суди обходять ці постанови і признають смішно низькі аліменти — впр. 10 рублів місячно (1 зол.). Таким невдячним чоловіком виявився якийсь Коперник, керманич виховно-поправного заведення.

ПЛУТАНИНА КАРНИХ СПРАВ З ЦИВІЛЬНИМИ.

Правда, більшість карних справ у СССР на наш погляд є цивільними справами. Зате цивільні справи розглядають там як карні. І так одна державна фабрика гузиків згідно з замовленням вислала гузиків на суму 20.000 рублів. По дорозі 972 гузики знищилося. Здавалось би, що це наскрізь цивільна справа і фабрика повинна заплатити відшкодування. Тимчасом прокуратор притягнув до карної відповідальности 2-ох службовиків фабрики, які пакували гузики, закидаючи їм недбальство зі ст. 111 большевицького к. з. (службова провина), за яку грозить висока кара.

Назагал цивільні справи судять в СССР гірше, ніж карні. Судді виправдуються великим навалом праці, мовляв приходиться їм розглянути понад 2.000 справ, з чого 1/4 частина цих справ вартости до 100 рублів. До того справи полагоджують недбало, дуже часто акти одної справи вкладають до актів іншої справи і тоді вони мандрують від одного суду до другого, аж доки припадково не відкриють помилки та не відошлють такої загубленої справи до суду І. інстанції. В багатьох випадках большевицькі суди відкладають справи до актів, з причини невеличкої вартости, або справа надто дрібна. З цієї постанови найрадше користає большевицький найвищий суд. Майже 30 прц. справ відкладають тому, що судді недбало і зле підготовилися до справи.

Багато клопоту мають большевицькі правники з тим, що не дуже добре орієнтуються в межах карного і цивільного закону. І так в одній районі на Україні паслася корова селянина на полі колхозу. Корову заняли, опісля віддали господареві, але силоміць стягнули від селянина 250 зол. відшкодування, камізельку і кожух. Прокуратор не хотів розглядати цієї справи і порадив покривдженому селянинові звернутися до цивільного суду.

ТЯЖКІ КАРИ НА ЗАЛЮБЛЕНИХ.

Одночасно в цьому самому районі виринула карна справа, що 20-літній учитель написав палкого листа до учениці VIII кл., менше більше теж в тому віці. Лист з прихильною відповідю учениці викрали з доручення партії і на внесок міського партійного комітету суддя засудив учителя на 2 роки вязниці. Щойно інтервенція начального прокуратора републики врятувала нещасливого залюбленого учителя.

Одним словом большевицьке судівництво є глумом над справедливістю.

„Оборона Києва“ в Букарешті.

Букарешт, травень 1936.

Большевицьке посольство в Букарешті запросило членів уряду та „Т-во Прихильників Радянського Союзу“ загостити на виставу пропаґандової большевицької фільми „Оборона Києва“. Тому, що для „фашистів“ та „буржуїв“ вступ був заказаний (при вході були не тільки аґенти сиґуранци, але й місцеві червоні „впорядчики“), довідуємось аж тепер кілька подробиць з цієї „інформативної вистави“.

Один редактор орґану опозиційної націонал-царанїстичної партії, що дістав запрошення на виставу, переповів мені деякі подробиці із цієї фільми. Передовсім вразило його технічне виконання, — казав він про „високий ступінь фільмової техніки“ в СССР. Окрім гарної природи Київщини, кількох показових сільських осель „інформативна“ фільма висвітлила сірі ряди „піонірів“ із семітським обличчям.

Сама „Оборона Києва“ не виглядала такою грізною, як її представляли ілюстровані денники „Журналь де Моску“ та „Ізвестія“. Безконечні ряди танків, що сунулись на горбках Київщини і хмари падаків, що поволі спадали на зади ворожої армії „із заходу“ — це були одинокі сензації „пропаґандивної фільми“.

Ось інший погляд: „У порівнанні до подібних західних військових маневрів були останні маневри на Київщині тільки звичайними вправами змоторизованих частин“. Так заявив вищий резервовий старшина, що перейшов школу та війну у Франції, а тепер є військовим дорадником одної румунської правої політичної партії.

„Чи ті танкові дивізії такі рухливі і підчас осіннього болота степового чорнозему? — ось для мене загадкове питання.

А ті повільні метелики (падаки), що мають заняти запілля — це передовсім вигідна ціль для скорострільного обстрілу.

Я сподівався чогось більше, як було заповіджено в запрошенні — закінчив свої річеві замітки розчарований глядач.

Коли майже вся букарештенська преса промовчала військово-фільмові чудеса нового „миролюбного сусіда“ — то ліві денники й тижневики якось забули на свої противійськові та протифашистівські настрої і помістили самі похвали для „славної мирової червоної армії“.

Це мабуть заохотило большевицьке посольство і воно подбало за інші „інформативні фільми для широких мас“, замовивши для їх висвітлення салю одного кіна на головній вулиці „Калея Вікторії“. Чи румунський уряд піде й цим разом на уступки в користь большевицької пропаґанди — не знати. Мабуть здержать його від цього вислїди комуністичних процесів та оживлення комунізму під покровом т. зв. „народнього фронту“.

На всякий спосіб леґальні аґенти Літвінова у краю загрозливіші, як військова потуга на фільмі, чи „велитенські технічні осяги“, висвітлювані у румунській пресі.

—*ко.*

Подяка.

Оцим почуваюся до обовязку зложити подяку Товариству взаїмних обезпечень на життя „КАРПАТІЯ“ у Львові за скоре й без зайвих трудношів виплачення повної обезпеченевої суми по мому мужеві бл. п. Івані Малащукові, см. управ. школи в Коломиї.

Скоре й акуратне виплачення обезпеченої суми уповажнює мене поручити це одиноке українське Товариство обезпечень на життя „КАРПАТІЯ“ у Львові найширшим колам української суспільности.

2116 Олена Малащукова.

КОМУНІСТИ СЯГАЮТЬ ПО ВЛАДУ НАД ФРАНЦІЄЮ.

ПАРИЖ, 13. 5. ПАТ. Внесок французької комуністичної партії створити на просторі цілого краю сітку місцевих комітетів людового фронту викликав велике затрівоження в кругах правиці, що боїться натиску цих організацій на новий уряд. „Парі-Міді“ пише, що цим робом повстали би на ділі два уряди: один офіційний, залежний від парляменту, при кермі якого стояв би Блюм, та другий фактичний уряд, що опирався би на цих місцевих комітетах, яких душею була би комуністична партія. Часопис порівнує проект створити місцеві комітети до московських „совітів“ і пригадує, що один з провідників лівого крила соц. партії, заповів перед кількома днями в „Ле Попюлер“ створення окремого комітету, завданням якого було би провід і координація праці лівих партій.

ЛЬОКАРНЕНСЬКА СПРАВА.

ЖЕНЕВА, 13. 5. ПАТ. Представники льокарн. держав зібралися у Женеві і ствердили у пресовому комунікаті, що британський уряд не виконав свого завдання дотично вияснення деяких точок з німецького меморіялу та рішили нав'язати контакт, як лише прийде нім. відповідь.

КІНЕЦЬ ГРЕЦЬКОГО СТРАЙКУ.

АТЕНИ, 13. 5. ПАТ. Інтервенція уряду довела до порозуміння між працедавцями і робітниками та до ліквідації страйку.

МОНСТР-ПРОЦЕС В НІМЕЧЧИНІ.

БЕРЛІН, 13. 5. ПАТ. Інформац. Бюро подає. Суд покарав вязницею від 6-ох місяців до 8-ох років 71 обвинувачених за державну зраду.

АВСТРІЙСЬКІ МАНЕВРИ.

ВІДЕНЬ, 13. 5. ПАТ. У південній Каринтії та в східному Тиролі відбулися великі протиповстанські маневри; крім війська та відділів військової підготови брало участь також цивільне населення.

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці **М. БИК** ул. Ягайлонська ч. 24.
ШЛІФОВАНЕ 50 x 100 цм. Тел. 252-54.

Останній акт.

АДІС АБЕБА, 13. 5. Авас. Марш. Бадольо приняв сьогодні в будинку італійського посольства в характері віцекороля представників закорд. преси. Мусоліні — заявив маршал — проголосив кінець війни. Завтра почнеться останній акт. Мир, що має запевнити добробут абіс. народу, тепер зачнеться. Ще тільки спори між племенами населення заподіють нам деякі клопоти, але час і добра воля дозволять нам їх зліквідувати.

ТРІЮМФ ФАШИСТІВСЬКОЇ ІДЕЇ НАД ДЕМОКРАТИЧНОЮ ОБЛУДОЮ.

ВІДЕНЬ, 13. 5. ПАТ. Віцеканцлер кн. Штаремберг вислав до Мусоліні телеграму з ґратуляціями з нагоди підбою Абісинії, у якому добачує „тріюмф фашистівської ідеї над демократичною облудою“; закінчив її гаслом: „нехай живе фашистівська ідея у всьому світі“. Того рода фашистівська манифестація звернула увагу тому, що саме тепер дійшло до деякого загострення між демократичним крилом уряду канцлера Шушніґа та фашистівським кн. Штаремберга

ІТАЛІЯ ПОВІДОМЛЯЄ.

РИМ, 13. 5. ПАТ. Італ. дипльоматичні представники дістали приказ повідомити всі уряди про анексію Абісинії та приняття цісарського титулу італ. королем.

Тільки освітою, культурою і вихованням здобудемо кращу долю. Не жалуймо датків на скріплення освітних змагань.

Комунікат Товариства взаїмних обезпечень „Дністер" у Львові.

Від кількох літ Товариство взаїмних обезпечень „Дністер" у Львові було змушене замикати свої біланси більшими або меншими недоборами, не зважаючи на знижения своїх адміністраційних коштів до найдальших границь. Причиною цього невідрадного стану була нерентовність обезпечування тих будинків, які підлягають примусовому обезпеченню від вогню. Бо хоч кожного року збільшалася скількість тих обезпечень пересічно о 20.000 поліс річно, одначе з причини безнастанних обнижок оцінювальних вартостей Повшехним Закладом Убезпечень Взаємних (ПЗУВ), до якого, згідно з законом, мусів застосуватися також „Дністер", сума премій кожного року не збільшалася рівнобіжно з приростом обезпечень, а навіть не стояла на тій самій висоті, але навпаки, зменшалась. У відношенні до передвоєнних часів через конкуренцію ПЗУВ премія за ті обезпечення обнизилася о 66%, а з такою низькою премією ніяке приватне Товариство не може розвиватися, тим більше, що мусить платити ще агенційну провізію, якої не платить ПЗУВ, та не побирає відсотків проволоки й екзекуційних коштів, які значно збільшують приходи ПЗУВ. Висоту премії для того роду обезпечень обнижено до такої міри, що кожне новопридбане обезпечення, при пересічній шкодовости і пересічних адміністраційних коштах, побільшувало втрату „Дністра". Передчасні знову спроби Т-ва підвищити в дуже малій мірі премію стрінулися з найбільшим спротивом членів.

З уваги на те Т-во старалося в останніх двох роках зменшити ведення цих нерентовних обезпечень, а зате збільшити скількість тих добровільних обезпечень, при яких є нормальна премія і які можуть запевнити Т-ву правильний розвій. Одначе завдяки заходам і стараннями Української Парляментарної Репрезентації в цій справі вдалося „Дністрові" задержати ці обезпечення в такій формі, що не тільки ті будинки, які були дотепер обезпечені на 1/3 частину в „Дністрі", але також і всі інші будинки з трьох східногалицьких воєвідств будуть обезпечені в „Дністрі" у формі реасекурації. Це уможливить „Дністрові" зменшити значно адміністраційні кошти і через те уникнути в слідуючих роках білянсових втрат.

Всі інші т. зв. добровільні обезпечення від вогню — це є обезпечення будинків, які не підлягають примусові обезпечення від вогню, як невикінчені будинки в будові аж до їх викінчення й уживання, фабрики і фабричні будинки, більші млини водні, турбінові і машинові, цегольні, будинки провізоричні до часового вжитку, будинки, в яких міститься театральна саля (кіно), якщо дотична саля займає бодай половину будинку (напр. салі читалень), а дальше всякого роду рухомости, як хатню обстанову, господарське приладдя, уладження церков, канцелярій і бюр, товари в крамницях і складах, живий інвентар, збіжжя і пашу, приймає *Товариство „Дністер" дальше до безпосереднього обезпечення від вогню*, як також переводить під найкориснішими умовинами обезпечення від крадежі з вломом всякого роду рухомостей.

Подаючи повище до відома, маємо повну надію, що всі дотеперішні члени „Дністра" задержать дальше своє членство в одинокому українському обезпеченевому Товаристві, обезпечуючи безпосередньо поголовно в „Дністрі" чи то свої будинки, що не підлягають примусові обезпеченя, чи то всякого роду рухомости як від вогню, так і від крадежі з вломом.

Вкінці зазначуємо, що справа вище представленої реорганізації Товариства взаїмних обезпечень „Дністер" *не має ніякого відношення* до Кооперативного Банку „Дністер", як окремої самостійної установи, що з року на рік розвивається якнайкраще і замикає свої річні рахунки постійно поважною надвишкою (в останньому 1935. році сумою зол. 26.056.17 чистого зиску).

ЗА НАДЗІРНУ РАДУ:

Остап Луцький в. р., *Д-р Кость Левицький в. р.*

ЗА ДИРЕКЦІЮ:

Волод. Децикевич в. р., *Ярослав Колтунюк в. р.*

Непевна доля посла Певного.

Як повідомляє польська преса, посол П. Певний, голова т. зв. Української Парляментарної Репрезентації Волині та голова ВУО, розпочав двомісячну відпустку. Посла Певного заступає у всіх справах посол Сергій Тимошенко. У звязку з цим у Луцьку говорять, що посол Певний не вернеться на своє становище та що незабаром має наступити цілковита переорганізація проводу ВУО. Редактором тижневика „Українська Нива", що виходить у Луцьку, має стати посол Скрипник.

Сибір переповнений засланцями.

„Соціалістіческій Вестнік" з 10. травня ц. р. помістив довшу статтю з довгим списом партійних товаришів, які є на засланні. І так герой відомого процесу проти меншевиків Суханов є в концентраційному таборі у Верхне-Уральську, де інші засланці його бойкотують за його ролю у процесі. Суханов склав свою заяву на письмі, що згаданий процес зінсценізувало ГПУ, визначило докладно ролі поодиноким підсудним і приобіцяло, що суд увільнить підсудних. Одначе своєї обіцянки не додержало. Суханов зник був в таборі. Концентраційні табори в західнім Сибірі та Уралі переповнені „ленінградцями", себто тими десятками тисяч ленінградських громадян, яких по вбивстві Кірова висилали цілу весну на схід. В таборах є теж тисячі залізничих службовиків східно-китайської залізниці, які після продажі залізниці Японії, дались намовити до повороту до СССР, де вони не могли погодитися з новими умовинами життя і тому їх як білогвардійців позамикали в таборах. Десятки і сотні тисяч комуністів заповняють усі місця на засланні, де їх висилають як „партійне сміття".

Большевицькі лікарі бояться їхати на село.

„Правда" з 9. травня ц. р. помістила спеціяльну статтю большевицького фейлетоніста Агранівського про сільських лікарів. Большевицький уряд вимагає від кожного абсольвента вищої школи, щоб працював 5 років в однім районі і тим чином сплатив „довг" державі. Одначе молоді большевицькі лікарі за ніяку ціну не хочуть їхати на село. Тому в Чернигівськім районі є необсаджених коло 40 відс. лікарських станиць. Ця втеча лікарів на Совітській Україні викликує тривогу в урядових колах. „Правда" пише, що раніше інженіри, тепер лікарі, висилані з центру на провінцію, „зникають по дорозі", бо приймають якунебудь посаду, щоб лише оминути невдячної праці на селі.

Сильна пропаґанда комуністів на Далекому Сході.

ПАРИЖ, 13. 5. КАП. „Матен" у довшій статті обговорює комуністичні впливи й аґітацію, яку ведуть висланці Москви в Азії та на Далекому Сході, де положення стається щораз поважніше.

Головно в Китаю, де є страшна анархія і хаос, вдалося СССР продістатися до широких суспільних мас. Новий режім, що вважається демократичним режімом, а в дійсности є радше февдальний, не поліпшив долі біднішого населення, навпаки причинився значно до збільшення загальної нужди. Це дуже зручно вихіснував СССР, який зумів організувати невдоволених і збунтованих спершу в невеликі гурти, опісля в щораз краще здисципліновані відділи. Московські аґенти за розмірно короткий час зуміли злучити всі ті шорсткидані по Китаю напів розбишацькі ватаги та вкінці створили з них дуже добре зорганізовану армію, якій проводять старшини, виховані у берлінських або московських військових академіях.

Та не лише до Китаю продістаються комуністичні впливи. Дакеться вони останніми часами відчувати також в Індії. Тут справа трохи трудніша, бо тут пильнує порядку Вел. Британія, яка має своє кольоніяльне військо та воєнну маринарку. В Індії московські агенти ведуть інакшу, більш законспіровану, а передовсім використовують нужду, в якій живе величезна більшість того 360-міліонового народу.

Червона аґітація продістається теж до інших азійських країн, до Бірми, Сіяму, Індокитаю, де пропаґатори московських доктрин обіцюють волю та всякі права яванським мусулманам, включно з раєм магометанським на землі. Навіть Японія починає відчувати наслідки московської аґітації. Одначе в тій країні, якої нарід над усе цінить патріотизм і привязання до традиції, вигляди комінтерну, здається, невеликі.

УСЬОГО ПОТРОХИ

ВЕЛИКИЙ ІНДІЄЦЬ.

В Індії почали святкувати 75-ліття одного з найславніших своїх людей, Рабіндранат Таґора, що є одночасно поетом, драматурґом, повістярем та суспільним діячем. В Европі почули про нього вперше у 1912 р. Від того часу почав він перекладати деякі свої твори на англійську мову та відразу звернув на себе увагу. Його перший перекладний твір „Ґітанджалі" (Пісні в дарунку) досі ще перевидають та читають у ріжних мовах. Після війни дістав він нагороду Нобля і приїхавши до Европи виступав у ріжних столицях з викладами. Популярність його в той час була дуже велика. В Індії Таґор заснував школу, що мала за завдання поєднати педаґоґічні рідні методи виховання з західньо-европейськими. Пробував Таґор виступати теж як суспільний реформатор, але його спроба співробітництва з Ганді не дала наслідків. Вони переговорювали довго і листувались, але не дійшли до порозуміння і Таґор зрікся політичної діяльности в користь літератури. За 50 літ своєї літер. праці написав він з яких півтора тисячі поем, чимало повістей і драм. З цього всього з оригіналу з бенгальської мови переклали на ріжні европейські мови, тільки кільканадцять томів.

„МІСС ТЕЛЄВІЗІЯ".

Британська радіостація вибрала зпоміж великої скількости своїх кандидаток панночку, що буде подавати до відома публики кожну нову телевізійну програму і представляти публиці артистів. Досі в радіо вибирали на спікерів особи з дуже приємним голосом і з талантом імпровізувати промову. Тепер при телевізійних апаратах спікери та спікерки мусять бути ще дуже вродливі. Англійська „Місс Телевізія" — красуня з чудовим тембром голосу. Їй не вільно виявляти публиці свого прізвища ані відповідати на тисячі листів, які діставатиме від захоплених глядачів. Хіба, що зробить це за ціну втрати посади.

КАРІЄРА ПРАДІДА ФАРУКА І.

Мало хто знає, що новий египетський король Фарук І. має в собі французьку кров, з міста шовків Ліону. Він правнук у безпосередній лінії, ліонського громадянина Жозефа Сефа, що мав цікаве життя. Той Сеф уродився у 1788 р. на баржі, що прала морякам білизну. Мама його була прачкою, батько — невідомий моряк. Коли Жозеф скінчив 12 літ, утік він з баржі на справжній корабель, що їхав з Тульону на Тихий Океан. Як морський артилерист був він ранений під Трафальґаром, дістався до італійської армії, брав участь у походах Наполеона і дослужився капітанського ступня.

Розмова з Наполеоном.

У споминах з тої доби збереглась така сцена. Наполеон мав відзначити Сефа ордером „Почесної Леґії" після битви під Бавцен, де його ранили і покликав його до себе.

— Отже це ви, той славний пливода та крикун? — спитав його імператор.

— Коли Ваша Імператорська Величність по-

кликали мене сюди тільки для того, щоб це мені сказати то не варт було — відповів капітан.

Наполеон не образився, всміхнувся і прихильно щипнув Сева за лице.

Володар Єгипту.

Після Ватерльо, коли Наполеон перестав бути імператором. Сев поселився в Парижі і вів життя вояка, що не знає що зробити з часом і своєю енергією. Йому стало нудно і він знеміґрував до Італії, де займався торговлею, пізніше до Єгипту. Єгипетським володарем був тоді Махмет Алі. Сев вступив до нього на службу, став военним інструктором, зєднав собі його прихильність, дістав титул бея, приняв магомеданство і згодом став... Соліманом-пашею.

Соліман-паша.

Той Соліман-паша у 1824 р. як полководець єгипетської армії помагав султанові у війні проти греків. У 1839 р. тою самою армією розбив турецьке військо під Незибом, проти Мольткого, що згодом став шефом пруського генерального штабу. Син ліонської прачки був згодом іще ґубернатором Триполітанії, здушив повстання в Сирії та Палестині, приїжджав у Париж, де король Людвик-Филип приймав його як рівного та вмер в Єгипті у 1845 р. У Каїрі стоїть досі його памятник. Мав він єдиного сина Шеріфа-пашу; донька Шеріфа вийшла за великого достойника Сабрі-пашу. З того подружжя зродилась дочка, з якою згодом оженився король Фуад. Вона — мати теперішнього короля Фарука І. Так виглядає ґенеальоґічне дерево неодної великої людини.

КРІВАВІ БІЙКИ РОБІТНИКІВ З ПОЛІЦІЄЮ У ФРАНЦІЇ.

ЛІОН, 13. 5. ПАТ. Нині рано у Вій Ірбан дійшло до сутички між страйкарями і мунісипальною гвардією. Робітники фабрики штучного шовку у Во ен Велін застрайкували домагаючись підвишки платні. Нині рано жінки і діти намагалися перешкодити робітникам, які не страйкують, не допускаючи їх до праці. Жінки страйкарів положилися на вулиці перед самоходами, які везли робітників до праці. Поліція з підмогою гвардійців намагалася усунути жінок і дітей з вулиці, але юрба на хідниках зустріла поліцію ворожими окликами та обкидала їх камінням. Всі шиби в самоходах повибивані. Дійшло до загальної бійки, в якій ранених понад 20 осіб.

НОВА СТОЛИЦЯ АБІСИНСЬКОГО УРЯДУ.

ЛЬОНДОН, 13. 5. ПАТ. Ройтер повідомляє з Хартуму: Підчас того, як італійці змінюють своє становище в Аддіс-Абебі та в інших осередках Абісинії, абісинський уряд урядує в Гор, столиці західньої Абісинії. Згідно з вістками британського консуля, в Гор зовсім спокійно. Влада змінила відділи поліції, яка стежить по дорогах, на яких спиняє гурти озброєних дезертирів.

НОВИНКИ.

— **Найкращі лиси, пелеринки виконує і поручає Ю. Глушевський, пл. Капітульна 3.** Тел. 254-46. Приймає футра на перехования літом. 10—?

— **Машини до писання і до шиття всяких систем і прибори до них, по найдешевших цінах,** прецизійна направа машин всяких систем поручає **Юліян Ломага — Львів, ул. Валова 11.** Одинока українська фірма в тій ділянці. Наука писання на машинах. 38-115

— **Живець Черче, вілля „Надія“** — першорядний пансіон, окрема їдальня, веранда, знаменитий харч, поручає кімнати. Відчинений вже від 20. травня. 2108 2—3

— **Потртрет С. Петлюри**. Вже вийшов із друку дуже гарний портрет бл. п. Головного Отамана Симона Петлюри, формату 35×45 цм. Ціна 1 прим. — 50 сот., з пересилкою в рульоні — 90 сот. При замовленні більш, як 20 прим. — опуст 20%, (пересилка наша). Замовляти в Книгарні Т-ва „Просвіта“ (Львів, вул. Руська, 4) або безпосередньо у Видавництві: Українське Т-во Допомоги Емігрантам, чекове конто ПКО у Львові ч. 504.782. 2088 2—3

— **До вступних іспитів І. кл. гімн.** у головнім заведенні української гімназії у Львові треба вносити подання до Дирекції до кінця травня. До подання долучити метрику хрещення і зазначити, чи кандидат учився приватно, чи ходив до школи всеогідної і якої. В поданні подати докладну адресу родичів та їх звання. Такса за іспит 10 зол. і треба її вплатити безпосередньо перед іспитом. Іспити відбудуться по 20. червня.

— **Подяка.** Хв. Видавництву Українська Загальна Енциклопедія в Коломиї складаю якнайсердечнішу подяку за щедрий та цінний дар для найбідніших, якими опікуюся, а то одного оправленого комплету (3 томи) УЗЕ та одного примірника III. тому УЗЕ. — **Д-р Ст. Федак.**

— **Господарська жіноча школа** у Снопкові під Львовом оголошує вписи від 1. червня ц. р., приймаючи кандидатки зі свідоцтвом укінченої середньої школи, на 3-літні студії з дипльомом на вчительки господарських шкіл.

— **Настя Волошин вступила до монастиря.** Настя Волошин вступила до монастиря СС. Василіянок де досі проживала. Стати черницею хотіла ще перед стигматизацією. В понеділок 11. травня старшина монастиря приняла Настю на новіціят. Беручи під увагу, що Настя вже від пів року перебуває в монастирі та що вона, як стигматичка, стала загально відомою особою, можливо, що черничу одежу („облечення“) дадуть їй уже на Вознесення.

— **Італійсько-українські взаємини** будуть темою реферату, який виголосить доц. дипл. інжинір Р. Димінський в пятницю, 15. ц. м. в Українському Науковому Інституті в Берліні. Початок 8 год. веч.

— **Новий розклад залізничої їзди входить** у життя з днем 15. травня ц. р. на літний час і буде обовязувати до 2. вересня ц. р. Новий розклад має на увазі найважніші комунікаційні потреби в літньому сезоні та масовий поворотний рух з літнищ.

— **Нові почтові агенції** відкривають з 15. ц. м. в Сороцьку пов. Теребовля і в Ступосянах пов. Лісько.

— **Нові костели в українських селах.** Польський архиепископ Твардовський перевів візитацію на терені городенського й снятинського повіту, причому посвятив новий костел в Ясенові Пільному. Опісля переїхав у Підгаєччину та Бережанщину. Станиславівський епископ кс. Базяк посвятив новопобудований костел у Павелчу під Станиславовом.

— **На волі.** З вязниці у Фордоні вийшла на волю у вівторок 12. травня ц. р. п. Рома Чорна, відсидівши три роки. Була засуджена на 6 років під замітом приналежности до ОУН.

— **Арештування.** В Бобятині пов. Сокаль поліція арештувала 8. ц. м. Василя Хому, службовика сокальської філії „Сільського Господаря“, що приїхав на люстрацію місцевого сільськогосподарського кружка. В Сокалі арештовано 9. ц. м. адвокатського кандидата Володимира Левкара, студента прав із Путориці.

— **Що на це Шкільна Кураторія?** В день державного свята 3. травня ц. р. управителька школи в Сущині пов. Теребовля водила шкільну молодь гр.-кат. обряду до костела в Лошневі, віддаленого 4 км., хоча того самого дня відправлялося богослуження в місцевій церкві а також у церкві в Лошневі. Запитуємо шкільну владу, чи в державні свята шкільні діти гр.-кат. обряду не можуть бути на богослуженні в гр.-кат. церкві?

— **Хто виграв на льотерії?** В нинішньому тягненні держ. льотерії впали м. ін. такі більші виграні: 10.000 зол. на ч.: 65637 86782 152919, 5.000 зол. на ч.: 369 4818 81450 116871 129884 137924 175966, 2.000 зол. на ч.: 17247 17686 23937 60614 82252 83821 92264 93081 93786 105375 130089 137595 151718 166453, 1.000 зол. на ч.: 3013 7712 8218 30881 31343 32277 39833 46570 49419 62915 65588 72946 100011 100241 104852 106154 106154 117533 122274 130329 140036 140398 172511 174118 178778 180556 190101.

— **Почтовий службовець, що не признає української мови.** Дня 10. травня ц. р. зголосився в почтовім уряді в Зборові Іван Греськів, господар з Присовець, і передаючи при почтовім віконці „одзял лістови“ потверджений солтисом в Присівцях доказ відбору на поручену пересилку, зажадав, щоби йому видали поручений лист. Одначе урядник відмовився видачі листа, жадаючи від Івана Греськова, щоби вимазав власноручний підпис в українській мові і підписався по польськи, бо він українсько! мови не розуміє. Запитуємо компетентні чинники, чи українцям справді не вільно стверджувати свою ідентичність в українській мові. Чи не було би краще вказаним змінити такого урядника, що не уміє української мови і постійно відказується від свого обовязку, відмовляючись видачі посилок тим, що не вміють по польськи підписатися?

— **Страйки в краю.** В тартаку гр. Баворовського в Ожидові застрайкувало 200 робітників, домагаючись підвишки платень на 20 прц. — Страйк робітників при тартаку фірми Мільрад і Гольдер у Вигоді скінчився перемогою страйкарів, що дістали 15 до 25 прц. підвишки платень. — В Станиславові скінчився страйк пекерських робітників, що здобули підвишку платень на 20 прц.

— **Організація українських промисловців у Чехословаччині.** Дня 1. травня ц. р. відбулися загальні установчі збори Товариства українських торговельників, промисловців і вільних професій в ЧСР у Празі. До управи вибрані: інж. Володимир Кулієвич голова; інж. Роман Каротвицький заст. голови; д-р Володимир Федьків секретар, д-р Юрко Гаєвський скарбник, Ярослав Олексенко господар, інж. Василь Зоголь і Теодор Лось заступники. До ревізійної комісії увійшли: Павло Калиниченко, інж. Володимир Друкалович, м-р фарм. Осип Мартинець. Тимчасова адреса: Д-р Володимир Федьків, Прага VI., На Слупі 7.

— **Великі пожежі.** 13-літний хлопець Іван Големба з Бонишина пов. Золочів, хотячи пімститися на батьку, який не позволив йому піти на богослуження, підпалив його стайню. При сильному вітрі вогонь розгорівся швидко і перекинувся на ціле село. Згоріли 32 господарства, разом 90 будинків. Участь у гашенні пожежі взяло 7 сільських і одна пожежна сторожа з Золочева. — В Матулині тогож повіту згоріли 52 господарства, а в сусідному селі Трудовачу 20 господарств. Вогонь спричинили діти, бавлячись сірниками.

— **Жахливе самогубство гімназиста.** На залізничому шляху біля Кульпаркова під Львовом знайшли тіло молодого чоловіка з відтятою головою. Із знайдених при ньому документів показалося, що це 18-літній Василь Цебринський, учень VII. кл. української гімназії у Львові, родом із Черниховець збаразького повіту. Мешкав у бурсі при вул. Курковій, звідки його видалили за лихе поведення. Крім того знайдено при нім лист від панни З. із Замарстинова, що добивалася від нього звороту якихсь грошей, грозячи, що повідомить про це дирекцію школи. Все те причинилось мабуть до його самогубства.

— **Громадський самосуд.** В селі Керниці пов. Городок Яг. населення зробило самосуд над злодієм, якого приловили минулої неділі у крамниці місцевої кооперативи. Його стягнули зі стриху, куди він сховався, звязали шнурами і перевели на площу перед церквою. Тут кількох парубків привязало його до стовпа і били чим попало. Сотки народу приглядалося тій екзекуції. Опісля побитого до крови водили по селі, а вкінці відставили на поліцію.

— **Свобода обороту золотом для дентистичних цілей.** Старання заінтересованих кол у купні золота для промислових і дентистичних цілей увінчалися успіхами. У найближчому часі появиться розпорядок девізової комісії, який признасть в обмеженій ділянці свободу обороту золотом на ці цілі.

— **Гаряче джерело у Городенці.** Підчас земних робіт при будові плавальні у Городенці натрапили на джерело з гарячою водою. Це розмірно рідке явище викликало велике зацікавлення в Городенці й околиці, а також у наукових колах, які повідомлено про новицю подію. (Аґ. Всхуд).

— **Краєва хроніка.** На громадському пасовиську в Усті пов. Жидачів прийшло до суперечки між господарем Стефаном Кузевом і кількадесятьма громадянами, яким він заборонив доступ до річки Зубрі. Кузів стріляв до юрби і ранив тяжко дві особи, за що його арештовано. — Донька секретаря громади Старі Кошари пов. Ковель, 22-літня Ядвига Павловська, відобрала собі життя вистрілом з револьвера.

— **Робітничі заворушення на Волині.** В місцевости Оплениці пов. Рівне є велике число безробітних. Тому що влада не розпочала там жадних публичних робіт, а запомог теж не дають, безробітні люди счинили авантури, що приняли досить грізні розміри.

— **З Польщі.** У варшавській опері підчас проби до вистави „Тангайзера“ завалилася трибуна під хором і 50 хористок упало з висоти двох метрів. 15 із них перевили лікарі, інші тільки легко потовклися. — Над серадзьким повітом (Лодзь) перетягла буря із хмароломом і зняла кілька громад. — Недалеко Лежайська вискочив із шин поспішний потяг, що їхав із Констанци до Варшави. Один вагон перехилився на бік і пакунки поспадали на голови пасажирів. Перерва в руху потревала довший час. — В поспішному потязі Катовиці—Варшава арештовано залізничого злодія, 30-літнього Ст. Новіцького, який переодягнувшись за кондуктора, окрадав пасажирів. — На вул. Маршалковській у Варшаві впав кусник ґзимсу із 7-го поверха на голову прохожої жінки і вбив її.

✝

У перші роковини смерти
бл. п. Ганусі Струтинської
відбудеться в Архикатедральній церкві св. Юра
ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ
в пятницю, 15. травня в год. 8. рано.
РІДНЯ.

ЗАВІЩАННЯ КИТАЙСЬКОГО ПОЛІТИЧНОГО ДІЯЧА.

НАНКІН, 13. 5. ПАТ. Постійний виконуючий комітет, скликав надзвичайне засідання, щоб обсудити положення, яке витворилося після смерти Гю-Га-Міна. Ухвалили 3-денну націо нальну жалобу. У політичних колах зацікавили ся питанням, чи Кантон вдержить тепер супро ти Чан-Кай-Шека своє давнє непримирне стано вище, якого чемпіоном був Гю-Га-Мін. По мерший державний муж, як кажуть, оставив політичне завіщання, в якому поручає 1) чин ний спротив японській агресії, 2) боротьбу про ти комунізму, 3) опозицію супроти диктатури.

ВСІ
навіть
СПЕЦІЯЛЬНІ
ҐАТУНКИ ЗУП
коштують
тільки 20 сотиків
за кістку
Knorr

— **Скарбова влада в новгородському воєвід** стві викрила в останніх часах 77 тайних горі лень, що фабрикували горілку, та сконфіску вала 29 горільняних апаратів і 500 літрів самогону. Крім того знайшла у 59 випадках нелегаль ний тютюновий сирівець, що був предметом тайної торговлі. Вкінці забрано 306 кг. перцю і 39 кг. цинамону, перепачкованих із загряниці.

— **Автобусова катастрофа.** На шосі коло Бі лостоку наїхав автобус на віз селянина Фелікса Загайчика і перевернувши його, впав у рів, де теж перевернувся. Один пасажир, 28-літній Арія Лерер із Білостоку, згинув на місці, з трьох ін ших пасажирів, також жидів, так тяжко потов клося, що їх у тяжкому стані перевезли до шпи талю.

— **Залізнича катастрофа** сталася 12. ц. м. на стації Ловіч, де особовий потяг наїхав на това ровий. Знищені паровіз і два вагони особового потягу та чотири вагони товарового. З людей потерпіло кілька осіб, одначе не згинув ніхто.

— **Бомба на відчиті.** В домівці польських хліборобів у Варшаві (Королівська 16) мав минулої неділі відчит б. соціялістичний посол К. Чапінський. Після відчиту, коли майже всі вийшли з домівки, вибухла бомба, що находи лася у шкіряній торбі, яку хтось залишив. По ліція ствердила, що бомба була наставлена на 23 год. Одному членові клюбу ранило руки, ко ли він доторкнувся торби і спричинив вибух.

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати почто вими марками.

— **Боротьба з комахами, носіями заразнів усяких не дуг.** Справа поборювання недуг та створення умовин, серед яких людський організм творив би відпорний ґрунт для заразків — є віддавна журбою держав, самоврядування та суспільних установ. Лікарські досліди з метою вияснення питання, як побороти недугу та як остерегтись перед нею, виказали, що причиною поширювання багатьох недуг є комахи, які переносять заразні з недужої людини на здорову. Коли усвідомимо собі істнування недуг, проти яких лікарська наука не знає успішних засобів та які сам організм мусить поборювати, тоді треба признати, що стосування Фліту, засобу, що радикально вигублює комахи — носії заразнів, має для гігієни і здоровля першорядне значіння. Сотні тисяч істнувань є постійно загрожені недугами, яких одинокою причиною є помно жування комахами. Кожного року комахи, умерла міль, спричинюють великі шкоди нашим одягам. Численних тих не можна вигубити слабими комахоубивчими засобами. Через стосування плинного Фліту на літаючі комахи та витворюваного тою самою вирібнею порошку п. н. Фліт на комахи-повзуни, легко позбудемося прикрощів, яку несуть нам комахи. Плинний Фліт на літаючі комахи і порошок п. н. Фліт на комахи-повзуни — є в теперішній час найуспішнішими продуктами комахо нищення і суспільність може повинна се з повним до віря

ВІДГУКИ ДНЯ.

ЛЬВІВ.

Прошу не боятися! Не буде це історія, ні гео графія, ні опис нашого коханого Семпер-фіделі са. Всі знаємо хто його непотрібно заложив, де він не знать пощо лежить і скільки має, не жаль, українців.

Так само всім добре відомо, що Львів має гірні околиці і негарну ріку, претенсії на столи цю і славу паскарського міста, говорить „те йой", а пише „караіми", має забагато емеритів а ще більше безробітних, і т. д. і т. д.

Зате має одну спеціяльність, про яку в книж ках не пишуть, у відчитах не підмічують, про яку ті, що пізно на місто виходять, не мають поняття.

Хто мусить раннім ранком перейтися вули цями Львова, той знає цю спеціяльність і мав нагоду не раз та не два клясти на неї „Заклад Чищення Міста", той сам, що недавно сам був змушений перевести основну чистку у своїм нутрі.

Година сема, пів до осьмої рано — це час, що в нім залюднюються вулиці Львова. Шкільна молодь, урядники і тим подібні ранні птиці бі жать на лоб на шию до праці. Цілу ніч перебули в душних малих кімнатах і тепер втягають пов ною груддю ранішний воздух, щоб жити ним кілька годин у шкільних кімнатах чи установах клітках.

Заклад чищення міста старається щиро і совісно, щоб вони, борони Боже, не несли в гру дях тільки сам львівський воздух, а набрали ще по дорозі і львівського пороху, з усім, що той по рох може в собі мати.

Саме в тих годинах починається замітання вулиць і кожна з них виглядає як кепсько зага шене пожарище. Сивими клубами котяться на слідки але вибрукованих вулиць та довкола нео хайности львовян і надовго заляґають хідники окутують камениці...

Розумію — раннє вставання не належить до приємности, але коли встають трамваєвики, фа бричні робітники, молочарі, перекупки і ще бага то-багато інших, то можна збудити і шефа депар таменту замітання вулиць, щоб той перевів цю конечну операцію трохи раньше.

Припекло мене сонце і я вигнався вчора в 7 год. на вулицю. Довгий час не бачив нічого, що йно як око акомодувалось до сивої темряви, я побачив якісь постаті з мітлами в руках.

Пробиваюся крізь куряву і стаю на балачку з одним замітачем.

— Чому ви не робите цього раньше? Адже люди, що йдуть до праці, дихати не можуть.

— Можуть не дихати! — відповідає мені зраджуючи компльтну ігнорацію в віддиховій справі. — Ми на те не порадимо — такий наказ.

— А чому не скроплюють передтим вулиць?

— Бо буде болото.

— А як дощ паде?

— Тоді він сам робить порядок.

Підчас нашої розмови замітач так совісно вимахував мітлою, що курява стала ще густіша. Крізь неї одно тільки я побачив: що до нічого не договорюся.

І зовсім правильно. Що може мені відпові сти бідний замітач, якого найняли на годину сему?!

Зате до вищих чинників замітання маю просьбу:

Коли вже ніяким чином не можна перенесну ти години вуличних порядків, то може б видали всім заінтересованим ґазові маски! Вони, в нашім городі, придавалися би не тільки рано!...

Галактіон Чіпка.

ДИВОГЛЯДИ.

ЛІТАКОМ З ВЛАСНОГО ВІКНА.

У Мадриді якийсь винахідник придумав мали новий літак, що зриває з місця з дуже малим шу мом. Показував він свій апарат відчаливши... з вікна своєї кімнати, де приставив широку дошку. Старт удався знаменито.

ЩАВНИЦЬКА МАГДАЛЕНА
лікує недуги жовчевих доріг.

Спорт.

НОВА ПЕРЕМОГА „РУСИ".

КОШИЦІ. **Русь — Терекveш 5:0.**

Минулої неділі ужгородська „Русь" розіграла в Ко шицях чергові змагання за мистецтво східнословацько закарпатської округи, які вирішила високоциферно у свою користь. Таким чином Русь залишається далі на першому місці в табелі згаданої округи.

КОПАНИЙ МЯЧ ЗА КОРДОНОМ.

ЧЕХОСЛОВАЧЧИНА Мистецтво. Спарта — Жіденіце 3:2; Колін — Славія 2:2; Д. Ф. Ц. — С. К. Пільзен 3:3; Простейов — Кладно 5:1; Моравська Славія — Братислава 6:2; Вікторія Пільзен — Теплíцер Фусбаль Клюб 0:1; Д. С. Ф. Заац — С. К. Наход 3:1. — По змаганнях минулої неділі перше місце в табелі заняла Спарта, яка у 22 грах здобула 37 точок; Славія (22. 35 т.); Простейов (24. 29 т.); Жіденіце (24. 26 т.); Вікторія Пільзен (24 — 24 т.); Наход (24 — 23 т.); Ч. С. К. Братислава (23 — 21 т.); Кладно (23 — 19 т.); Мор. Славія (24 — 18 т.); Д. Ф. Ц. (23 — 18 т.); Теплíцер Ф. К. (24 — 16 т.); А. Ф. К. Колін (24 — 15 т.) і Д. С. Ф. Заац (24 — 14 т.). З чеської ліги відпадають аж 4 дружини.

АВСТРІЯ. Мистецтво. Австрія — Рапід 3:2; Ф. Ц. Він — Спортклюб 3:0; Фаворитнер А. Ц. — Вакер 5:3; Флорідсдорфер А. Ц. — Лібертас 2:0. — Перше місце в табелі заняла Адміра (20 зм. — 36 т.); 2) Вієнна (20 — 29 т.), 3) Рапід (20 — 26 т.); 4) Ф. Ц. Він (20 — 21 т.); 5) Австрія (19 — 19 т.); 6) Спортклюб (19 — 18 т.); 7) Вакер (19 — 18 т.), 8) Лібертас (20 — 15 т.); 9) Фаворітнер А. Ц. (19 — 15 т.); 10) В. А. Ц. (20 — 12 т.); 11) Гакоаг (19 — 12 т.) і 12) Ф. А. Ц. (19 — 11 т.).

МАДЯРЩИНА. Мистецтво. Гунгарія — III. Округа 0:0; Будай XI — Атілля 3:3; Ференцварош — Кішпешт 6:3; Фебус — Шальготарíян 3:2; Шорокшар — Бочкаи 2:2; Ф. Ц. Сегед — Будафок 2:1.

НАЙЦІКАВІША КНИЖКА
НАШОГО ЦЬОГОРІЧНОГО СЕЗОНУ
Ірини Вільде
ХИМЕРНЕ СЕРЦЕ
208 сторінок.
Замовляти в Адміністрації „Діла". Порто 30 сот.
Ціна 1.50 сот.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Piotr Włodarski: ZAGADNIENIA NARODOWOŚCIO WE W POLSCE ODRODZONEJ. Warszawa, 1936. Wyd. „Myśli Polskiej". Str. 84. 8°.

Janusz Włodzimirski: SPRAWOZDAWCA WYŚCIGO WY. Warszawa, 1936. Nakł. Wyższej Szkoły Dziennikar skiej. Str. 24.

DRUGA INWAZJA CZERWONEJ MOSKWY. I. Bu rza od Wschodu. II. Przeciw bolszewizmowi czy za nim? (List otwarty do p. Bolesława Koskowskiego, współredak tora „Kurjera Warszawskiego"). Nakł. Red. miesięcznika „Nasza Przyszłość", oraz Związku Polskiej Myśli Państwo wej. Warszawa, kwiecień 1936. Str. 42.

WOJSKOWY PRZEGLĄD SPÓŁDZIELCZY. Warszawa, 15. kwietnia 1936. R. XV. № 7—8.

MORZE. Warszawa, maj 1936. R. XI. № 5.

VÖLKERBUND, Genève, 17. Avril 1936. № 155—157.

Театри

Український Мол. Театр „Заграва" під арт. пров. В. Блавацького.

Мости Великі.

14. V. Ой не ходи Грицю.
15. V. Марюсь.
16. V. Дума про Нечая.
17. V. Голгота.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича

Миколаїв н/Дн.:
14. V. Інваліди.
15. V. Спадкоємець.
16. V. Отаман Пісня.
17. V. Гори говорять.

Великий Театр:

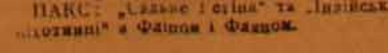
Четвер, 14. V. год. 8. веч. Аб. 16. „Неоправдана година".
Пятниця, 15. V. год. 8. веч. Аб. 16. „Неоправдана година".

Театр Ріжнородностей:

Четвер, 14. V. год. 7.30 веч. Виступи Варшавського Цирулика „З передіхом"; год. 9.30 веч. Виступи Варшавського Цирулика „З передіхом".
Пятниця, 15. V. год. 7.30 веч. Виступи Варшавського Цирулика „З передіхом"; год. 9.30 веч. Виступи Варшавського Цирулика „З передіхом".

Кіна.

АПОЬО: „Коханий збиточник" з Анною Ондра.
АТЛЯНТИК: „Пан Твардовський".
ВАНДА: „Передмістя", „Забута мелодія".
ҐРАЖИНА: „Бенґалі".
КАСИНО: „Дівча з постерестанте".
КОЛІСЕЙ: „Велика княжна та готелевий хлопець" і ревія.
КОПЕРНИК: „Панове в циліндрах".
МАРУСЕНЬКА: „За гріхи".
МЕТРО: „Вондер бар".
МІРАЖ: „Розсміяні очі" з Шерлі Темпль.
МУЗА: „Пісня кохання" з Ів. Кепурою.
ПАН: „Почалося від шлунку".
ПАКС: „Сальве Реґіна" та „Індійські лотишні" з Фаном і Фаном.

ПАЛЯС: „Петро Ібетсон".
РАЙ: „Віктор чи Вікторія".
СВІТ: „Дівча з Будапешту".
СТИЛЕВЕ: „Цирк Барнума" і ревія.
ТОН: „Дочка джунглів".
УТІХА: „Людина без лиця", ревія „Уданські любощі".
ХИМЕРА: „Таємна жінка".

Фотоплястікон.

(пл. Марійська 5.)

Норвегія

Закордонне радіо.

Четвер, 14. травня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 15.10 Концерт, 17.30 Солісти: альт і форт., 19.10 Вок. концерт, 19.50 Веселі пісні, 22.10 Квінтет на дві скр., альтівку, віол., форт., **Прага** (470,2) 14.05 Сальон. квартет, 15.00 Квартет е-моль Сметани, 17.45 Музика для дітей, 19.30 „Дві вдови" оп. Сметани, **Париж** (1648) 14.30 Музика для дітей, 13.00 „Школа жінок" ком. Мольєра, 19.00 Вес. авд. для дітей, 20.45 Симф. концерт, **Білгород** (437,3) 21.00 Пісоньки, **Берлін** (356,7) 10.00 Нар. пісоньки, 14.15 Легка музика, 19.15 Концерт солістів, два форт., обой, **Кенігсвустергавзен** (1571) 10.00 Нар. пісні, 14.00, 16.00 Музика, 17.50 Скрипка, **Кельн** (455,9) 16.50 Сольові й хор. пісні, 18.00 Орх. концерт, 18.50 „Обманутий каді" оп. Глюка, **Мінхен** (405,4) 10.00 Нар. пісоньки, 13.15 Популярний концерт, 17.00 Солісти, 10.20 Дуети, сопр., тенор, 20.10 „Цирульник із Багдаду" оп. Корнеліюса, **Будапешт** (549,5) 12.05 Спів, 12.40 Фортепіян, 17.30 Циг. музика, 18.50 Вок. концерт, 20.10 Хор, 22.05 Сонати Доганія, форт., скр., **Мілано** (368,6) 13.10 Розр. концерт, 17.15 Вок. концерт, 21.30 „Паяци" оп. Леонкавала, **Рим** (420,8) 17.15 Концерт солістів, 22.15 Танк. музика.

Пятниця, 15. травня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Концерт, 17.30 Солісти (сопран, форт., симфк. квартет), 18.10 „Макбет" оп. Вагнера, 19.25 „Дівча із золотого Заходу" оп. Пуччінія, **Кошиці** (259,1) 10.00 Для Закарпаття, **Прага** (470,2) 16.55 Концерт квартету, 19.25 Нар. пісні, 21.30 Соната Гахманінова на віол. і форт., **Париж** (1648) 12.15, 17.15 Концерт, 18.00 Авд. для жінок із музикою, 20.00 Пісні, 20.30 „Галятея" оп. Вікт. Массе, **Білгород** (437,3) 17.00 Симфк. квартет, 18.10 Пісоньки, музика, **Берлін** (356,7) 19.20 Грігові пісні (Рене сопр.), 21.00 3 опер Льотара, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 20.10 Веселий вечір, **Ляйпціг** (382,2) 19.00 Святочна ляйпц. музика, 19.30 Давні й нові весняні мельодії, **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика, 18.00 Концерт, **Будапешт** (549,5) 12.05 Циг. музика, 17.00 Скрипка, 19.30 „Країна усміху" оп. Легара, **Мілано** (368,6) 11.30 Легка музика, 17.15 Камер. концерт. **Рим** (420,8) 13.10 Легка музика, 20.50 Симф. концерт, 21.15 Давня музика.

Львівське радіо.

Четвер, 14. травня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 6.50, 7.40 Музика з гр. пл., 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Муз. поранок для шк. молоді: спів, муз., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 „Щось на десер" гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Концерт легкої музики, 16.00 Весна звірів у неволі, гутірка для дітей, 16.15 Геройський мотив, гр. пл., 16.45 Концерт нар. капелі, 17.00 Актуальні завдання сіл і міст, 17.15 Мельодії гір, концерт орх., 18.00 Актуальна гутірка, 18.10 Форт. реситаль, 18.30 Моди, 18.40 Туристичний інформатор, 18.45 Хвилина Жиги. Носковського з гр. пл., 19.00 Літ. мистецтво, критика, 19.10 Програма на завтра, 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 Актуальна гутірка, 20.00 „Бунт казок" муз. авд., 20.45 Вечірній денник, 20.55 Протилетунсько-газова оборона, 21.00 Театр Уяви: „Операція", 21.35 Пісні Монюшка відсп. Нос. Королевич у супр. форт., 22.00 Моцарт: Квартет ч. 30 ф-дур на обой, скр., альтівку, віол., 22.30 „У Відні" гр. пл., 23.05 Танкова музика з гр. пл.

Пятниця, 15. травня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Для ст. дітей: Ст. Монюшко, 12.45 Хвилина із Альбенізом з гр. пл., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 З ринку праці, 13.20 Смачний перекладанець, гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Муз. авдиція, 16.00 Гутірка для хорих, 16.15 Концерт орх., 16.45 У муринській столиці — Монровії, 17.00 Польське летунство, 17.15 Хвилина поезії, 17.20 Арії та пісні мистців бельканта (Ст. Завадзька сопран) у супр. форт., 17.50 Спортовий порадник, 18.00 Оперетков музика з гр. пл., 18.30 Програмова скринька, 18.40 Суспільна хвилина, 18.45 Пісні й арії в вик. Із. Филиповича (баритон) у супр. форт., 19.00 Фейл.: Наші пані, 19.10 Програма на завтра, 19.20 Рекламовий концерт, 19.35 19.40 Спортові вістки, 19.50 Бюро студій розмовляє зі слухачами, 20.00 „Перший монольог Симфоріяна Дротика", 20.10 „Чар кохання" оперетка Акопа Бутікая, у перерві Вечірній денник, Із сучасної

БІРЖА.

Гроші.

Варшава (ПАТ).

Купно — продаж: Бельги бельг 90.28 — 89.85; Доляри американські 5.32 — 5.29, Доляри канадійські 5.20 — 5.26, Франки фр. 35.08 — 34.92, Франки шв. 172.59 — 171.45, Фльорени голяндські 360.42 — 358.70, Фунти англ. 26.47 — 26.31, Гульдени данц. 100.20 — 99.09, Кор. чеські 19.40 — 19.00, Корони данські 118.08 — 117.10, Корони норв. 132.85 — 132.85, Корони шведські 136.28 — 135.30, Ліри італ. 40.00 — 37.00, Марки фінл. 11.66 — 11.45, Марки нім. 141 — 138, Пезети еспан. 63.00 — 62.00, Шил. австр. 99 — 98, Марки нім. срібні 159—154.

Акції.

Банк Польський 104, Ліпьпоп 10.75—11.00—11.85, Стараховичі 35—34.25—34.75.

Папери.

3-прц. інвест. 1 ем. 6525—66.00, серія 72—72.50, 3 інвест. 2 ем. 66.75—65.00, серії 72—72.50, 5 конверсійна 51.75, 6 дол. 80, 4 прем. дол. 48.50—49.00, 7 стаб. 64—64.25—65.25.

Львів, 11. 5.

Заставні листи: $4^1/_2$% дол. Г. К. З. 40—41, 5% дол. Б. Г. 50—52., 4% Зл. Б. Г. 39.50—40.50, $4^1/_2$% Зол. Б. Г. 42.50—43.00, $4^1/_2$% Ком. 50—51.

Преміівки: Долярівки 48—50, 3 прц. інвест. 64—65.50.

Ціни „Маслосоюзу".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 13-го травня ц. р. кооперативам платив за:

	льоко Львів
1 кг. масла десер.	2.35 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.40 „
1 кг. масла експорт. включно з експортови опакуванням дає вачет	2.40 „
1 л. молока	0.15 „
1 к. яєць	2.65 „

Тенденція на масло і на молоко сильна, на яйця звишкова.

Маслосоюз повідомляє, що від 13. V. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвіря птахомясарні „М. С." у Львові, (пл. Більчевського ч. 3):

Курки мол. товсті без остріг 1. кл. 1.15 зол.
Курята молоді товсті 1. кл. 1.60 „

Приймає кури в необмеженій кількости.
Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.
Приймає нових доставців.

Подяка.

Подобалося Всевишньому покликати до себе свого вірного слугу **о. Івана Токара,** нашого дорогого мужа, батька, швагра і дідуня. Прибиті тяжким горем почуваємося до сердечного обовязку висказати прилюдно щиру подяку всім, що поспішили нам у тому горі з поміччю і потіхою для переносу і облекшення того тяжкого удару. Зокрема дякуємо з глибини серця Іх Ексцеленції Кир Андреєві за передані через свого делегата слова співчуття і благословенства, Іх Преосвященству Никиті за слова потіхи, Всесвітлішому О. Ігуменові Климентію Шептицькому за переслання Брата Студита для опіки в тяжкій недузі хорого і висказ свого щирого співчуття та жалю. Впр. о. канонікові Томовичеві за провід у похоронах, Впр. оо. деканам Барановському і Сендецькому та їх оо. конденкальним, як теж Впр. о. деканові римкат. обр. Попкевичу за участь у похоронах і у проводі тлінних останків до гробниці у Вишнівчику, Впр. оо. сов. Масюкові, Гайдукевичеві, Василеві і Миронові Головінським та Пашкевському за зворушливі прощальні промови і Впр. о. Кагиницькому за синівсько-сердечне віддання себе на послуги Померлому, відвідування хорого, труди і поміч при влаштуванні похоронів.

Щиро дякуємо теж представникам місцевих установ і усім делегатам, які прибули з далеких сіл повіту з вінками, зокрема Вп. п. Д-рові Стецюкові за глибоко обдуману промову в імені народних установ, Вп. п. Бурмістрові за прощання від усіх без ріжниці нації і віри громадян міста, Вп. п. мец. Яворському за прощальні слова від українців повіту та Вп. пп. Міськовому і Гриневичеві за їх теплі слова над гробом у Вишнівчику. Дякуємо за участь у похороні всім представникам урядів, всім братствам церковним, міщанському хорові під управою м-ра Севи і хорові з Вишнівчика. Вп. пп. Даньковому, інж. Антоновичу і всім впорядчикам щире Спасибі за їх труди при улаштуванні сумного походу та вдержанні зразкового порядку.

Особлившу подяку складаємо Вп. п. Д-рові Явному, який не жалів ні труду, ні часу при лікуванню хорого за час його тяжкої хороби, а Братові-Студитові за його синівське повне посвяти піклування при хорім.

Усім кревним, знайомим і міряним, що виправили Дорогого Померлого у далеку дорогу — щире Спасибі!

Зофія Токарева з сестрами дітьми і внуками.

Підгайці, у травні 1936.

Чому Ви Пані чекаєте?

Треба негайно користати з надзвичайно дешевої продажі матеріялів літніх, шовкових вовняних і білизняних у фірмі

ГАЛИЦЬКИЙ МАҐАЗИН НОВИН

ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 15

Для прикладу кілька цін:

Крепони	0.55	Полотно	0.50
Перкалі і Муслїни	0.55	Зефір сирий	0.55
Воаліни	0.55	Перкаліна колір.	0.60
Панама	0.65	Димка на підшт.	0.65
Штучний шовк	0.90	Зефір спорт.	0.88
Сирий шовк	1.—	Попеліна на сор.	1.15
Сатина на шляфроки	1.—	Всип рожевий	1.—
Епонж найнов.	1.—	Полотно простир.	1.25
Креп-Монголь	1.90	Пошевки мерґж.	1.80
Шовк на блюзки	1.95	Простирала	1.90
Креп-Марок. дес.	2.50	Обруси з метра	1.90
Вовна на суччі	1.20	Капи і обруси	2.50
Вовна шкоцька	1.50	Ручники вафл.	0.30
Вовна на комплети	5.50	Ручники купел.	0.50
Пледи	5.25	Стирки до начиння	0.42
Коци	4.50	Простирала ковдр.	4.50

УВАГА: При закупні товару від зол. 5.— за дурно білети до першорядних кін.
Замовлення з провінції полагоджуємо за почтовою післяплатою.

Подяка.

Прибиті тяжким горем по втраті Найдорожчого Нашого Тата й Дідуся, бл. п. **о. Петра Мінка,** радехівського декана й пароха в Дмитрові, що дня 22. квітня 1936 розпрощався з цим світом, складаємо сердечну подяку Всім тим Добродіям та Другам, які своєю поміччю, співчуттям чи то устно чи письменно старалися усмирити наш біль.

Передовсім почуваємо себе до глибокої вдячности Іх Ексцеленції Кир Іванові за слова потіхи й молитви, які впали немов бальсам на зболілу душу.

Дякуємо Впр. о. сов. Миронові Коритковi за приготування Нашого Найдорожчого Батька на дорогу вічности, за участь у похороні і зворушливу проповідь у церкві. Дякуємо також о. дек. Шулеві Дмитрові і о. Павлосюкові Никиті за участь в похоронах і за прегарні прощальні промови, першому за проповідь над гробом, другому при виносі тіла з хати. Дякуємо Впр. і Всч. Отцям: о. дек. Петрові Казанівському, о. сов. Мих. Сивенькому, о. сов. д-рові Гнатові Цегельському, о. сов. Іллі Андрущишинові, о. сов. Петрові Гарухові, о. сов. Іванові Купчинському, о. сов. Мих. Зінкевичеві, о. Онуфрові Сенчукові, о. Ром. Березинському, о. Іванові Остапові і о. Петрові Баранові за молитви і провід в останній дорозі.

Дякуємо зі щирого серця за прегарні зворушливі нагробні слова Вп. меценасові Селезінці з Радехова, що промовив від радехівських освітних установ, Вп. о. Мих. Ковальчукові за прощання Нашого Батька від місцевих товариств і п. Тимкові Мостовому за його зворушливу промову від парохіян свому Духовному Отцеві.

Дякуємо за чудові вінки, зложені на домовині радехівським товариством і дмитрівським філіям Просвіти, Сокола, Сільського Господаря і Союзу Українок. Зокрема дякуємо місцевому Соколові, що під проводом Гриця Мостового утримував зразковий лад підчас похоронів. Дякуємо місцевому дякові п. Василеві Костюкові за провід прегарному хорові, який звеличав сумною піснею похорон Покійного. Дякуємо місцевому Вчительському Зборові і діточкам за участь в похоронах і вінок для свого „Отця Катехита".

А вже не маємо слів подяки для щирого нашого друга й приятеля д-ра Лемішки з Камінки Струмилової, який продовж двох тижнів, з цілою посвятою і великим своїм лікарським знанням, доїзджаючи вдень і вночі своїм автом бажав врятувати нам життя Нашого Найдорожчого Батька.

Дякуємо всім парохіянам за їх співчуття і молитви, а зокрема дякуємо пп. Мих. Ковальчукові, Тимкові Мостовому, Гаврищкові Мостовому, Василеві Костюкові, Іванові Шайнові, що дижуруючи і день і ніч біля ложа Покійного, розважали його і наш біль.

Д-р Петро Мінко, син; Лідія з Дзеровичів, синова; Роксоляночка, внучка

ХОЧЕТЕ ДОБРЕ ПРОДАТИ
СВОЮ РЕАЛЬНІСТЬ
АБО ЇЇ ЗАМІНЯТИ?
ДАЙТЕ ОГОЛОШЕНЯ ДО
НАШОГО ЩОДЕННИКА

ОПОВІСТКИ.

Філія „Просвіти" в Калуші розписує оцим КОНКУРС на місце урядовця Філії. Платня за умовою (від 120—160 зол. нетто). Подання з документами слати на адресу Філії „Просвіти" в Калуші до 25. 5. 1936. 2122 1—2

Конкурс. Головна Управа Рідної Школи розписує конкурс на посаду учителя (льок) ручних робіт в гімназіях Р. Ш. Подання вносити до 25-го травня до Головної Управи враз з відповідними залучниками. 2117

Для „Юлії" зложила п. Анна Кулинич Ходорів 5 зол., п. Іванна Махник, Гута Зелена 5 зол.

МЕШКАННЯ

ТРИ ГАРНІ великі покої кухня, повний комфорт, при трамваю, Вітівська 2 ріг Личаківської. 3—5

ЧОТИРИ і пять кімнат, комфорт, центр на мешкання або бюра до винайму, Сикстуська 14. 7/5 7 1—1

КУПНО - ПРОДАЖА

ПРОДАМ дім поверховий, в містечку, новий, 10 кімнат з 5 моргами першоклясної сіножати, городом і господарським будинком. По вияснення звертатися до м-ра Володимира Наливайка, Поморяни. На відповідь долучити марку. 2095 3—3

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

РУТИНОВАНУ машиністку зараз прийму. Адвокат Ґолубовський, Львів, Баяхарська 11. 2123 1—1

РІЖНІ

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові, черевні, ниркові, проти усування матиці під гарантією виконує відоме **УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА,** Львів, вул. Вірменська ч. 15. 1611 24-66

ПРИВЕЗЛА я найновіші моделі корсетів нагрудників, ціни найнижчі, „Шик", Ринок 12 а. 2074 3—4

МОТОЦИКЛІ, самоходи, купно, продажа, коміс, заміна Автоспорт, Львів, Словацького. 1904а 12-13

ФОРНІРИ і ДИКТИ найдешевше закупиш у фабричних складах Львів, **ЗЬРУДЛЯНА** 3, тел. 271-14. 2063 5-12

КУПЛЮ зараз вагоново кожду скількість бараболі жовтої з Галичини або Волині. Оферти: Роман Будзяк, Катовиці, „Маслосоюз", Шопена 1. 2102 3—3

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

ОКУЛІСТ-ОПЕРАТОР
Д-р А. Гершендерфер
ординує ТЕПЕР
2120 ЛЬВІВ, 3. МАЯ 5. 1—3

Д-р мед.
Рибачевський Олександер
ординує в літі
У МОРШИНІ-ЖИВЦІ
2118 Вілля „Стефанія". 1—2

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.